

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.556 van 14 februari 2002
in de zaak A. 61.731/VII-12.930.**

In zake : Godfried MONTENS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat G. VAN DEN EYNDE,
 kantoor houdende te GEEL,
 Diestseweg 155

tegen :

1. het College van burgemeester en schepenen van de stad GEEL,
2. de bestendige deputatie van de provincieraad van
 ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Godfried MONTENS op 5 januari 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen “van het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Geel van 24 mei 1994, waarbij aan de heer Paul KNAPEN, wonende te Geel, Molseweg 124 een milieuvergunning werd verleend tot de exploitatie te 2440 Geel, sectie H, nr. 1303 L3/dl van een carwash en de lozing van ander dan normaal huisafvalwater in de riolering via slibvang- en bezinkput en olieafscheider, alsmede van het Besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen van 22 oktober 1994 waarbij het beroep van verzoeker tegen voormeld besluit slechts gedeeltelijk werd ingewilligd aan de heer KNAPEN onder bepaalde voorwaarden een vergunning verleend werd”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 3 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 7 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 december 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. GIVRON die, loco Advocaat G. VAN DEN EYNDE verschijnt voor verzoeker en van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging

Overwegende dat de tweede verwerende partij op 2 mei 1995, dit is zeven dagen na het verstrijken van de termijn, een memorie van antwoord en het administratief dossier heeft neergelegd; dat dienvolgens overeenkomstig artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die memorie uit de debatten moet worden geweerd;

2. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 4 januari 1994 dient Paul KNAPEN een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een carwash-installatie aan een straat genaamd “Rijn” in Geel. Er zouden twee “carwash-eenheden” komen en een winkel.

Vergunningstechnisch gaat het om de rubrieken 15.4.2 en 3.3 (de laatste voor het lozen van afvalwater).

Het terrein waarop de inrichting zou komen ligt in woongebied volgens het gewestplan.

Er geldt blijkbaar geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

Er geldt wel een verkavelingsvergunning van 7 november 1988 die het terrein, bestaande uit twee kavels, bestemt voor “eengezinshuizen, woonhuizen of winkelhuizen”.

2.2. Tijdens het openbaar onderzoek wordt één bezwaarschrift ingediend. Op 24 mei 1994 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel de gevraagde vergunning. Dit is de eerste bestreden beslissing.

2.3. Tegen deze vergunning worden drie administratieve beroepen ingediend, onder meer door verzoeker.

2.4. Hangende de beroepsprocedure laat de aanvrager weten dat hij zijn aanvraag voor wat betreft de carwash wenst te beperken tot één carwash-eenheid, en dat er inmiddels een gunstig advies is voor een zeker voor de bouwvergunning noodzakelijke wijziging van de verkavelingsvergunning.

2.5. Het bestuur ruimtelijke ordening verleent een gunstig advies, onder voorwaarden (bouwstijl en groenscherm).

Het bestuur milieuvergunningen levert formeel een ongunstig advies. Dit advies betreft echter de oorspronkelijke aanvraag met twee carwash-eenheden. Het bestuur is wel van oordeel dat de wijziging van de aanvraag tegemoet komt “aan de eisen van beroepers en aan de bestrijding van de milieuhinder” maar stelt dat de nieuwe gegevens van die aard zijn dat het om een geheel nieuwe aanvraag gaat en dat het zich enkel kan baseren op de oorspronkelijke aanvraag zodat het beroep gegrond moet worden verklaard.

De Vlaamse Milieumaatschappij verleent een gunstig advies omdat het beroep geen betrekking heeft op het lozen van afvalwater.

De provinciale milieuvergunningscommissie sluit zich aan bij het “ongunstig” advies van het bestuur milieuvergunningen.

2.6. Op 22 oktober 1994 wordt de tweede bestreden beslissing genomen : er wordt vergunning verleend voor één carwash-eenheid en het lozen van afvalwater;

3. Ontvankelijkheid van het beroep

Overwegende dat ambtshalve moet worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is in zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, te weten de beslissing van 24 mei 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel; dat, immers, ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep de beslissing van de bestendige deputatie in de plaats is gekomen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen;

4. De gegrondheid van het beroep.

4.1. Overwegende dat verzoeker tegen de beslissing van de bestendige deputatie als enig middel de schending aanvoert van artikel 50 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning van 6 februari 1991 (Vlarem I); dat verzoeker doet gelden dat Paul KNAPEN op 4 januari 1994 een aanvraag indiende voor een carwash met twee

eenheden, dat hangende de beroepsprocedure de oorspronkelijke aanvraag werd gewijzigd in een carwash met één eenheid, dat het bestuur milieuvergunningen uitdrukkelijk stelde dat het zijn advies enkel kon baseren op de oorspronkelijke aanvraag daar “de nieuwe gegevens immers van die aard zijn dat het om een geheel nieuwe aanvraag gaat en niet om een kleine aanpassing/wijziging”, dat dit voor gevolg heeft dat evengenoemd bestuur geen advies heeft verleend aangaande de gewijzigde aanvraag, zodat door toch een vergunning te verlenen op basis van de gewijzigde aanvraag, artikel 50 van Vlarem I werd geschonden; dat verzoeker volgende passus citeert uit het arrest nr. 37.344, b.v.b.a. ANTWERP WELDING SUPPLY, van 27 juni 1991 : “De vergunningverlenende overheid moet haar beslissing nemen op grond van de ingediende aanvraag. Ze kan de aanvraag niet wijzigen en evenmin behoort het tot haar opdracht de aanvrager te verzoeken de ingediende plannen te wijzigen”; dat hij dan ook van oordeel is dat de bestendige deputatie geen rekening kon houden met de nieuwe gegevens;

4.2. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt;

4.3.1. Overwegende dat blijkens de uiteenzetting van verzoeker het middel in wezen uit twee onderdelen bestaat; dat in een eerste onderdeel verzoeker aanklaagt dat de bestreden beslissing werd genomen zonder dat een advies van het bestuur milieuvergunningen over de nieuwe vergunningsaanvraag voorhanden was; dat het tweede onderdeel er op neerkomt dat de verwerende partij geen vergunning kon toestaan voor de hangende de beroepsprocedure gewijzigde aanvraag;

4.3.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat uit het administratief dossier blijkt dat oorspronkelijk een milieuvergunning werd aangevraagd voor de exploitatie van een carwash-installatie met twee carwash-eenheden en een winkel, en dat hangende de beroepsprocedure de aanvraag in die zin werd gewijzigd dat de carwash-installatie één carwash-eenheid zou bevatten in plaats van twee; dat, zoals het bestuur milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningscommissie in hun advies stelden, dergelijke wijziging als

substantieel te beschouwen is en dat het alzo gaat om een geheel nieuwe aanvraag; dat dit betekent dat het openbaar onderzoek en de adviesverlening in eerste aanleg, net als het nemen van de beslissing in eerste aanleg, gebeurde op basis van een dossier, bevattende onder meer een plan met aanduiding van de carwash-installatie, dat vrij grondig verschilt van het in beroep behandelde dossier; dat dergelijke handelwijze leidt tot een vitiëring van het openbaar onderzoek en de adviesverlening; dat immers, voor de beoordeling van de hinder, het van groot belang kan zijn te weten welke van de twee voorziene carwash-eenheden wordt geëlimineerd en of de voorziene inplanting van de overblijvende caswash-eenheid al dan niet behouden blijft; dat het middel in de aangegeven en besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 oktober 1994 waarbij het beroep van Godfried MONTENS tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel van 24 mei 1994 houdende het verlenen van een milieuvergunning aan Paul KNAPEN voor de exploitatie van een carwash, gedeeltelijk wordt ingewilligd en onder bepaalde voorwaarde de gewijzigde vergunning wordt verleend.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest .

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien februari tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.